Süleymaniye U. Kütüphanesi	
Kısmı	Hacı Mahmud Ef.
Yeni Kayıt No	4108
Eski Kayıt No	

HACI MAHMUD EFENDİ
BEŞİKTAŞ
Vakıf Kütüphanesi

T.C. ... 1939 ... Kütüphanesi

بدانکه سید جلیل ابن طاوس در کتاب اقبال روایت کرده است که کمیل بن زیاد
گفت روزی با مولای خود حضرت امیر المؤمنین علی در مسجد بصره نشسته بودم نیمه
شعبان مذکور شد حضرت فرمود که هر بنده که آن شب را بعبادت احیا کند و دعای حضرت خضر ع را
در آن شب بخواند البته دعای او مستجاب میگردد و چون حضرت از آن مجمع تشریف برد من
از عقب رفتم چون مرا دید پرسید که چکار آمده ای کمیل گفتم یا امیر المؤمنین بطلب دعای خضر ع
آمده ام فرمود که بنشین ای کمیل چون این دعا را حفظ نمایی در هر شب جمعه یا در ماهی
یکمرتبه یا در سالی یکمرتبه یا در عمری یکمرتبه بخوان تا کفایت شر دشمنان از تو
بشود و یاری کرده شوی و روزی داده شوی و البته آمرزیده شوی ای کمیل طول صحبت و خدمت
تو موجب آن شد که ترا باین نعمتی گرامی سرافراز گردانیدم پس گفت بنویس

و دعا اینست — فرمود

بسم الله الرحمن الرحيم

اللهم اني اسئلك برحمتك التي وسعت
كل شيء وبقوتك التي قهرت بها كل
شيء وخضع لها كل شيء وذل لها
كل شيء وبجبروتك التي غلبت بها كل
شيء وبعزتك التي لا يقوم لها شيء
وبعظمتك التي ملأت اركان كل شيء
وبعلمك الذي احاط بكل شيء وبنور وجهك

الذي أضاء لها كل شيء يا نور يا قدوس
يا أول الأولين ويا آخر الآخرين اللهم اغفر
لي الذنوب التي تنزل النقم اللهم
اغفر لي الذنوب التي تغير النعم
اللهم اغفر لي الذنوب التي تحبس الدعاء
اللهم اغفر لي الذنوب التي تنزل البلاء
اللهم اغفر لي كل ذنب أذنبته و
كل خطيئة أخطأتها اللهم إني أتقرب
إليك بذكرك وأستشفع بك إلى نفسك

وأسألك بجودك أن تدنيني من قربك وأن
توزعني شكرك وأن تلهمني ذكرك اللهم
إني أسألك سؤال خاضع متذلل خاشع
أن تسامحني وترحمني وتجعلني بقسمك
راضيا قانعا وفي جميع الأحوال متواضعا
اللهم وأسألك سؤال من اشتدت
فاقته وأنزل بك عند الشدائد حاجته
وعظم فيما عندك رغبته اللهم عظم
سلطانك وعلا مكانك وخفي مكرك

وظهر امرك وغلب قهرك وجرت قدرتك
ولا يمكن الفرار من حكومتك اللهم لا
اجد لذنوبي غافرا ولا لقبائحي ساترا
ولا لشيء من عملي القبيح بالحسن مبدلا غيرك
لا اله الا انت سبحانك وبحمدك
ظلمت نفسي وتجرأت بجهلي وسكنت الى
قديم ذكرك لي ومنك علي اللهم مولاي
كم من قبيح سترته وكم من فادح من البلاء
اقلته وكم من عثار وقيته وكم من

مكروه دفعته وكم من ثناء جميل لست
اهلا له نشرته اللهم عظم بلائي و
افرط بي سوء حالي وقصرت بي اعمالي
وقعدت بي اغلالي وحبسني عن
نفعي بعد امالي وخدعتني الدنيا
بغرورها ونفسي بخيانتها ومطالي يا
سيدي فاسئلك بعزتك ان لا
يحجب عنك دعائي سوء عملي وفعالي
ولا تفضحني بخفي ما اطلعت عليه

من سرّي ولا تعاجلني بالعقوبة على ما
عملته في خلواتي من سوء فعلي وإساءتي
ودوام تفريطي وجهالتي وكثرة شهواتي و
غفلتي وكن اللهمّ بعزّتك لي في الأحوال
كلّها رؤوفا وعليّ في جميع الأحوال عطوفا
إلهي وربّي من لي غيرك أسأله كشف
ضرّي والنظر في أمري إلهي ومولاي
أجريت عليّ حكما اتّبعت فيه هوى
نفسي ولم أحترس فيه من تزيين عدوّي

فغرّني بما أهوى وأسعده على ذلك القضاء
فتجاوزت بما جرى عليّ فيه من ذلك
بعض حدودك وخالفت بعض أوامرك
فلك الحمد عليّ في جميع ذلك ولا حجّة
لي فيما جرى عليّ فيه قضاؤك وألزمني
حكمك وبلاؤك وقد أتيتك يا إلهي
بعد تقصيري وإسرافي على نفسي معتذرا
نادما منكسرا مستقيلا مستغفرا
منيبا مقرّا مذعنا معترفا لا أجد مفرّا

مما كان مني ولا مفزعا أتوجه إليه
من أمري غير قبولك عذري وإدخالك
إياي في سعة من رحمتك اللهم فاقبل
عذري وارحم شدة ضري وفكني من شد
وثاقي يا رب ارحم ضعف بدني ورقة جلدي
ودقة عظمي يا من بدأ خلقي وذكري و
تربيتي وبري وتغذيتي هبني لابتداء
كرمك وسالف برك بي يا إلهي و
سيدي وربي أتراك معذبي بنارك

بعد توحيدك وبعد ما انطوى عليه
قلبي من معرفتك ولهج به لساني من
ذكرك واعتقده ضميري من حبك
وبعد صدق اعترافي ودعائي خاضعا
لربوبيتك هيهات أنت أكرم من أن
تضيع من ربيته أو تبعد من أدنيته أو
تشرد من آويته أو تسلم إلى البلاء من
كفيته ورحمته وليت شعري يا إلهي و
سيدي ومولاي أتسلط النار على وجوه

خرّت لعظمتك ساجدة وعلى ألسن
نطقت بتوحيدك صادقة وبشكرك مادحة
وعلى قلوب اعترفت بإلهيتك محققة وعلى
ضمائر حوت من العلم بك حتى صارت
خاشعة وعلى جوارح سعت إلى أوطان
تعبدك طائعة وأشارت باستغفارك
مذعنة ما هكذا الظن بك ولا أخبرنا
بفضلك عنك يا كريم يا رب وأنت تعلم ضعفي
عن قليل من بلاء الدنيا وعقوباتها وما يجري

فيها

فيها من المكاره على أهلها على أن ذلك
بلاء ومكروه قليل مكثه يسير بقاؤه
قصير مدته فكيف احتمالي لبلاء
الآخرة وجليل وقوع المكاره فيها وهو
بلاء تطول مدته ويدوم مقامه ولا
يخفف عن أهله لأنه لا يكون إلا
عن غضبك وانتقامك وسخطك
وهذا ما لا تقوم له السماوات والأرض
يا سيدي فكيف بي وأنا عبدك

الضعيف الذليل الحقير المسكين المستكين
يا الهي وربي وسيدي ومولاي لاي
الامور اليك اشكو ولما منها اضج وابكي
لاليم العذاب وشدته ام لطول البلاء
ومدته فلئن صيرتني في العقوبات
مع اعدائك وجمعت بيني وبين اهل
بلائك وفرقت بيني وبين احبائك و
اوليائك فهبني يا الهي وسيدي و
مولاي صبرت على عذابك فكيف اصبر

على

على فراقك وهبني صبرت على حر نارك
فكيف اصبر عن النظر الى كرامتك
ام كيف اسكن في النار ورجائي
عفوك فبعزتك يا سيدي ومولاي
اقسم صادقا لئن تركتني ناطقا لاضجن
اليك بين اهلها ضجيج الآملين و
لاصرخن اليك صراخ المستصرخين و
لابكين عليك بكاء الفاقدين
ولانادينك اين كنت يا ولي المؤمنين

يا غاية آمال العارفين يا غياث المستغيثين

يا حبيب قلوب الصادقين ويا اله العالمين

أفتراك سبحانك يا الهي وبحمدك تسمع فيها

صوت عبد مسلم سجن فيها بمخالفته

وذاق طعم عذابها بمعصيته وحبس

بين أطباقها بجرمه وجريرته وهو يضج

إليك ضجيج مؤمل لرحمتك ويناديك

بلسان أهل توحيدك ويتوسل إليك

بربوبيتك يا مولاي فكيف يبقى في

چون البته یافت شود بدین قواعد و قواعد مذکور

اینست فلک اعظم ارزیز آهن برنج روی

مس سیم سرب زر فلک مشتری عنبر مشک

داروها شرابها شکر صندل کافور عود فلک

زهره طعام خس آبگینه برگ چرم خاکستر ناخن

استخوان زنگار فلک عطارد هیچ بز بی

الماس پشم پنبه انگشتری تخم گل [illegible]

فلک القمر کرباس جامه ابریشم جواهر گهر

ریسمان مروارید فلک المریخ کاغذ موم میوه ها

بیستم

نی چوب جرس بوی خوش موی فلک

الشمس سرکین سبوس انکشت خاک ریک

سنک سفال فلک القمر جانور نمک سبزی یخ

کوشت آهنک سیر الثانی فلک الاعظم

کوشت آهک — کل ابکینه سفال بوی خوش مشک زر کهربا یخ فلک

المشتری کافور نی سبزی تخم چرم ریک جواهر

ارزیز فلک الزهره برک سرکین پشم نمک برنج

شرابها چوب جامه فلک العطارد آهن آهنک

طعام سبوس شکر موی کرباس خاکستر فلک

الزحل طعام

الزحل کاغذ عنبر مروارید سیم استخوان سیر

بینه سنک فلک المریخ مس پسته عود مو م

فلک المریخ مس الشمس

خشت ناخن انکشتری سبزی فلک الشمس

کوشت الماس خس خاک میوها صندل ابریشم

روی فلک القمر هیچ داروها زنکار جانور سرب

جرس انکشت ریسمان و الله اعلم بالصواب

م م — ایکه از سرسری هنر داری — در کف دست خویش زر داری

م ل — ایکه دشنام از تو تعظیم است — در کف دست تو نهان سیم است

م ی — ایکه هستی درون دیده عزیز — هست در دست تو نهان ارزیز

م س ایکه جز تو سخا نزار در وی — درکف دست خود جدا داری روی

م ه ای بفرمان تو زمین و زمان — هست در دست تو بیخ نهان

م د ای بورت قبله زمین و زمن — هست در دست تو نهال آهن

م خ ایکه هستی قرین دولت و ناز — پس چکار آیدت برور انواز

خ خ ای ز دستت عروشه چون بوم — درکف دست خود چه داری موم

خ ل ایکه ثانی نباشدت بجهان — کاغذست انکه کرده پنهان

خ ی ای ز عدلت شکسته گل در وی — نی چه پنهان همی کنی هی هی

خ س ایعدویت همیشه اندر زیر — درکف دست خویش میوه بگیر

خ ه ایکه هستی تو سال مه در کوب — درکف دست خود چه داری چوب

ایکه

خ د ایکه عین کرم روان داری — درکف خود جرس نهان داری

خ م ایکه ذکر تو گفتگوی خوش است — بوی خوش جوی انکه بوی خوش است

خ د ای ز جود تو قطره آن جوی — بر زمین نه ز دست خود آن موی

س ی ایدلت پاک و ان طبق هم پاک — بر زمین نه ز دست خود آن خاک

س ل انچنین داده تو گر ارنک — درکف دست خود چه داری سنگ

م ی ایکه بر سر زمه کلهداری — ریگ در دست خود نگهداری

س خ ای گرو برده مطبخت ز بهشت — چون نهان میکنی بگوی که خشت

س د ای حشمت همیشه دشمن زشت — درکف دست تو بود انگشت

س ه ایکه هستی تو در خور تحسین — باد بر ریش دشمنت سرگین

س د ای بد اندیش از تو در فسوس | در کف دست تو چه هست سبوس
س م ای می مجلس تو آب زلال | پیش در دست خود مدار سفال
ل ل ای بقامت ورای قصر مشید | در کف دست تست مروارید
ل ی ایکه در دهر چون تو ماهر نیست | در کف تو بجز جواهر نیست
ل خ ای فلک پیش قدر تو شده پست | پسته هست آنکه داری اندر دست
ل س ای شکسته نوای عهد درست | هست ابریشم آنکه در کف تست
ل ه ای بامرت روان شده خامه | در کف دست تو بود جامه
ل د ای بری خاطر تو از وسواس | هست پیش بدست تو کرباس
ل م ای به پیش درت قضا و قدر | هست در دست تعبیه نهان گوهر

ای که

ل ر ای که سیمای زرستان داری | در کف دست ریسمان داری
ه ه ای بد اندیش تو فتاده بمرگ | در کف دست خویش داری برگ
ه ل ای همای هوای عالم راز | استخوانست پیش سگ انداز
ه ی ای ز جود تو بحر گشته بشرم | در کف تست پیشکی خود چرم
ه خ ای شده حاسد تو سرگردان | ناخن است آنکه کرده پنهان
ه س ای زبان داده لطف اخرس را | چند داری نهان یکی خس را
ه د ای شده توسنت بشهرت رام | نیک بنود نهان مدار طعام
ه ر ای ز جودت زمانه برخوردار | هست در دست تو نهان زنگار
ه م ای زبردست بر زبردستان | گوهریست راست آبگینه است آن

ده ایکه ستی زدیده‌ام بهتر درکف دست تست خاکستر

دل ایکه بدخواه را زبون داری پنبه از گوش خود برون آری

دی ای سرافراز عز و جاه و شرف تخم داری گرفته اندر کف

دس ای فلک بر در تو داشته پاس هست در دست تو نهان الماس

دخ ای جهان سر بسر بفرمانت درکف انگشتریست پنهانت

ده ایکه تیغت شراره خصم است انکه پنهان تو کرده پشم است

در ایکه از دست هیبتت نیست دهر دست بگشا ببین که هیبتت

دم ای بباغ سخنات من بلبل تو ز بلبل نهان چه داری گل

در ایکه خاک در تو تاج سرست درمیان کف تو جانور است

ایکه

دل ایکه یار تو کردگار بود سیر آن به که آشکار بود

دخ ای بتو کار تو شده بالا سیر نیست آن نه سبزه صحرا

ده ایکه پیوسته کارت احسانست هست شیرینی انکه پنهانست

دس ای درون تو مخزن اسرار گوشت در دست خود نگاه مدار

ده ای ز تو در دل سما و سمک درکف دست خود مدار نمک

دد ای علم گشته در نکوکاری آهک است انکه تو نهان داری

دم ای شده جای دشمنت دوزخ درکف دست خویش داری یخ

یی ای مطیع تو قیصر و فغفور هست در دست تو نهان کافور

یل ایکه جایت بود به بحر و به بر هست در دست تو نهان عنبر

ی خ ایدرت قبله گاه هر موجود — درکف دست خود چه داری عود

ی س ای ز تو دیدهٔ عدو احول — هست در دست تو نهال صندل

ی ه ای دل دشمن تو گشته کباب — پیش در دست خود مدار شراب

ی د ای ز روی تو نور برده قمر — هست در دست تو نهال شکر

ی د ای مه عید عالم ابرویت — درکف دست تست دارویت

ی م ای شده جامهٔ تو در تن خشک — دان که هرگز نهان نماند مشک

تمت الرساله تحفة العوارث

بعون الملک الوهاب

تم تم

باب در مریض هرگاه کسی سوال کند از بیمار
که شفا یابد یا نه حساب کند اسم روز را و اسم
بیمار را و به سه طرح کند هرگاه که روز یکشنبه باشد
و از حساب یکی بماند بمیرد و اگر دو بماند دراز کشد
و عاقبت شفا یابد و اگر سه بماند هم شفا یابد روز دوشنبه
باشد اگر یکی بماند شفا یابد و اگر دو بماند دراز کشد
و شفا یابد و اگر سه بماند بمیرد روز سه شنبه اگر یکی بماند
شفا یابد و اگر دو بماند دراز کشد و اگر سه بماند شفا یابد
روز چهارشنبه اگر یکی بماند بمیرد و اگر دو بماند دراز کشد

واگر سه بماند زود شفا یابد روز پنجشنبه اگر یکی بماند

بمیرد و اگر دو بماند شفا یابد و اگر سه بماند دراز کشد

روز آدینه اگر یکی بماند دراز کشد و اگر دو بماند بمیرد

واگر سه بماند زود شفا یابد والله

اعلم بالصواب

26

Süleymaniye U. Kütüphanesi
Kısmı Hacı Mahmud Ef.
Yeni Kayıt No 4108
Eski Kayıt No